

Donek - ty cudoku !!!

Ogólnopolska manifestacja NSZZ „Solidarność”

Warszawa 2011-06-30

Kilkadziesiąt tysięcy związkowców NSZZ „Solidarność” ruszyło z Placu Piłsudskiego w Warszawie pod Sejm i URM. Była to nasza największa związkowa akcja od kilku lat.

W akcji uczestniczyło też ponad 300 związkowców z naszego Regionu. Na podstawie „z czapy” wziętych policyjnych danych pojawiła się w mediach informacja, że w manifestacji uczestniczyło zaledwie „kilka tysięcy związkowców”. Tymczasem autor tej relacji na własne oczy widział autokar z Regionu Śląsko-Dąbrowskiego opatrzone kartką z numerem „130”. Organizatorzy szacowali frekwencję manifestantów na ok. 70 tys. osób.

Punktem zbornym był Plac Piłsudskiego. Na czele pochodu szła orkiestra górnicza. Za nią członkowie KK, a potem ogromna manifestacja z flagami, transparentami. Nad wszystkim unosił się steroewiec, z którego nad Sejmem i URM zrzucano ulotki. Pod Sejmem związkowcy rozstawili 560 krzeseł (Sejm + Senat) jako symbol interesowności polskich polityków. Potem krzeselka podpálili.

Bardzo ważnym momentem był koncert Pawła Kukiza z zespołem na Placu Piłsudskiego. Artysta nie kryjący swych śląskich korzeni i związkowych sympatii powiedział ze sceny, że obecnie partie polityczne nie dbają o zwykłych ludzi. Historia zatoczyła koło. „Solidarność” - tak jak w latach 80-tych - ma i teraz wiele do zrobienia nie tylko w sprawach pracowniczych ale i w sferze samej demokracji. Kukiz wspominał, jak w 1981 roku, po „wydarzeniach bydgoskich” wypisywał na murach hasła wolnościowe.

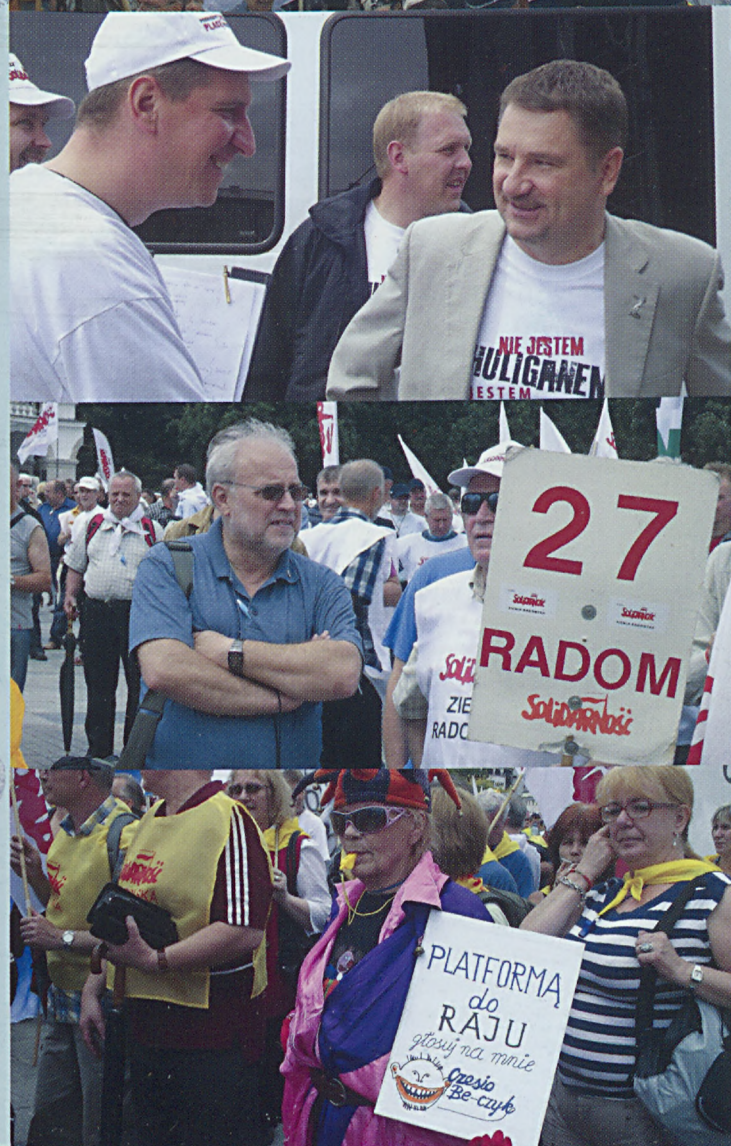
- Bo ty sam jesteś jak „Solidarność”. Niezależny, samorządny i wolny - wołał do wokalisty Jarosław Lange, szef związku w Wielkopolsce.

Podczas koncertu były zbierane podpisy pod obywatelskim projektem ustawy o podniesieniu płacy minimalnej. Każdy, kto jeszcze nie poparł projektu „Solidarności”, mógł to zrobić pod jednym z czterech parasoli z logo inicjatywy „Podnieśmy Polakom płacę minimalną”.

Szef Zarządu Regionu Świętokrzyskiego Waldemar Bartosz przekazał na ręce przewodniczącego KK Piotra Dudy 22 tysiące zebranych pod projektem podpisów - Zróbmy Polsce prezent na czas unijnej prezydencji czyli zbierzmy 500 tysięcy podpisów! - wołał Bartosz.

Związkowcy rozdawali warszawiakom ulotki informujące o prowadzonej przez NSZZ „Solidarność” akcji „Stop światowej kampa-

(cd. na str. 5)

Radom 2011-06-25

Kilkuset członków NSZZ „Solidarność” oraz radomian wzięło udział w obchodach 35. rocznicy Radomskiego Czerwca '76. 24 osoby – w tym uczestnicy wydarzeń sprzed 35 lat oraz zasłużeni dla walki o niepodległość Polski – otrzymali odznaczenia z rąk prezydenta RP Bronisława Komorowskiego.

W uroczystościach wzięło udział wielu zaproszonych gości – m. in. przedstawiciele kancelarii Prezydenta RP, Episkopatu Polski, przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Piotr Duda oraz członkowie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z przewodniczącymi Regionów „Solidarności” na czele, minister ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych Jan Stanisław Ciechanowski, przedstawiciele marszałka województwa mazowieckiego, członkowie Zarządu Miasta i Rady Miejskiej Miasta Radomia, posłowie i senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej, przedstawiciele władz samorządowych Powiatu Radomskiego i powiatów sąsiednich, władze gmin ziemi radomskiej, liczne poczty sztandarowe „Solidarności”, przedstawiciele prawicowych partii politycznych, i Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, Związku Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego i Związku Sybiraków, harcerzy, delegacja Ruchu Społecznego im. Lecha Kaczyńskiego w Starachowicach z senatorem Krzysztofem Lipcem, przedstawiciele Instytutu Pamięci Narodowej, Komitetu Obrony Robotników i Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela, służb państwowych w tym Wojska Polskiego, Policji i Straży Pożarnej.

W oczekiwaniu na przyjazd głowy państwa w imieniu przewodniczącego ZR NSZZ „S” Ziemia Radomska i prezydenta Radomia Andrzeja Kosztowniaka zebranych powitał oraz przypomniał wydarzenia Radomskiego Czerwca '76 Paweł Dycht, który mówił: „Szanowni Państwo! Od wielu lat spotykamy się tu – pod pomnikiem Radomskiego Czerwca '76, by oddawać hołd bohaterom tamtych wydarzeń. By wspominać tamte dni, które zmieniły bieg historii Polski. Bo dzień 25 czerwca 1976 roku był dla Radomia najważniejszym dniem w całej historii XX wieku. Był dniem, który wywarł niezatarte do dziś piętno na losach miasta i jego mieszkańców. Był dniem, kiedy Polacy zrozumieli jak ważna jest wzajemna bezinteresowna pomoc, kiedy słowo „solidarność” nabrało nowej treści.

25 czerwca 1976 roku kilkadziesiąt tysięcy radomskich robotników wyszło na ulice, by powiedzieć „nie” komunistycznemu reżimowi. Podwyżka cen, wprowadzona dzień wcześniej przez Gierka i jego ekipę, była kolejną, po 1956 i 1970 roku, próbą przerzucenia kosztów, nieudolnej i opartej na absurdalnych zasadach, polityki ekonomicznej na barki, tych, którzy pracowali najciężej na kawałek chleba, tych – których zmuszono do utrzymywania molocha komunistycznego systemu.

Komuniści nie wyciągnęli żadnych wniosków z wydarzeń poznańskich i grudniowych, nie nauczyli się niczego. Mimo głoszonych przez siebie sloganów komunistyczna władza, „władza ludu”, która rzekomo

(cd. na str. 3)

miała reprezentować robotników, nie chciała podjąć z nimi dialogu. Rozmowy i oczekiwanie na decyzję z Warszawy miały jedynie dać komunistom czas na ściągnięcie oddziałów ZOMO.

Czy można dziwić się ciężko pracującym ludziom, którym władza chciała okroić tak cenną dla nich kromkę chleba, okupioną potem i wyrzeczeniami, że dali upust swej frustracji.

Tak naprawdę to ich żal, złość, rozgoryczenie i bezsilność były iskrami od których zapalił się komitet wojewódzki partii.

Komuniści, którzy spodziewali się wybuchu niezadowolenia społecznego, którzy w zaciszu esbeckich gabinetów szykowali Akcję Lato '76 rzucili przeciw protestującym radomskim robotnikom dwa tysiące uzbrojonych funkcjonariuszy komunistycznego aparatu represji.

Potem były „ścieżki zdrowia”, tortury, aresztowania i wyrzucanie z pracy. Prześladowania uczestników tamtych wydarzeń i ich rodzin ciągnęły się całymi latami. Miasto zapłaciło za to odebraniem funduszy, cofnięciem inwestycji i zablokowaniem rozwoju. „Sine plecy Radomia” widzimy wokół siebie do dziś.

Szanowni Państwo!

35 rocznica Radomskiego Czerwca '76 to doskonała okazja, by przypomnieć całej Polsce, że tu w Radomiu był jeden z przystanków na drodze naszego kraju do odzyskania suwerenności i niepodległości. Był Poznań, było Wybrzeże, był Radom, a dopiero potem rok 1980 i „Solidarność”.

To także czas i miejsce, byśmy powiedzieli wszyscy uczestnikom Radomskiego Czerwca „dziękujemy Wam za waszą odwagę, za waszą walkę”. Wy, którzy 25 czerwca 1976 roku na radomskich ulicach, powiedzieliście komunistom „Nie” możecie śmiało i godnie podnieść głowy, możecie z dumą powiedzieć dzieciom i wnukom „byliśmy tu tamtego dnia”, to my rzucaliśmy kamienie i nie na żaden szaniec rozpaczliwej walki, ale by pogrzebać pod nimi komunistyczną władzę.

Kropla draży skałę, ziarno piasku z milionami innych ziarenek tworzy górę, kamień dołożony do kamienia lawinę. Ta lawina zmiotła po kilkunastu latach komunistów z ich stołków, zmieniła bieg historii Europy, świata. Jesteśmy więc tu dziś w 35 rocznicę, by powiedzieć temu światu, że zawdzięcza swój obecny kształt także bohaterskim robotnikom z Radomia. By im jeszcze raz podziękować.

Szanowni Państwo!

Dziękujemy też tym, którzy w 1976 roku, mimo presji komunistycznej nie wahali się by wyciągnąć pomocną dłoń do prześladowanych radomskich robotników i ich rodzin, którzy wspierali ich materialnie i duchowo, próbowali bronić ich przed zakłamanym komunistycznym wymiarem sprawiedliwości, dyspozycyjnymi sądami i kolegiami. Dziękujemy członkom Komitetu Obrony Robotników, Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela, Kościołowi oraz innym osobom, które kierowały się ową międzyludzką solidarnością. Pomogliście przenieść isierkę wspólnego dobra przez te najtrudniejsze dla Radomia lata. Dziękujemy tym wszystkim, którzy działali na rzecz przywrócenia godności i honoru bohaterom Radomskiego Czerwca '76: Jarosławowi Kaczyńskiemu, Marzenie Wróbel, Kazimierzowi Marcinkiewiczowi, prokuratorowi Janowi Wiesławowi Warchołowi, sędziom – Maciejowi Gwieździe i Mariuszowi Mroczkowskiemu, Stanisławowi Iwanickiemu, mec. Janowi Olszewskiemu, śp. mec. Władysławowi Sile-Nowickiemu, Danucie Pawlik, Arkadiuszowi i Piotrowi Kutkowskim, o. Marianowi Sojce.”

Potem nadjechała kolumna prezydencka. Przed pomnikiem Prezydenta RP powitali prezydent Andrzej Kosztowniak i Zdzisław Maszkiewicz, przewodniczący radomskiej „S”.

Bronisław Komorowski zwrócił się do zebranych tymi oto słowami: - W rocznicę Czerwca '76 chcę podzię-

kować za to, że możemy być razem, że możemy z Radomia przesłać sygnał do całej Polski, iż nie tylko warto upamiętnić wszystko, co tu się działo przed 35 laty. Ale stąd warto też spojrzeć na Polskę, na Radom, na nas samych i ocenić, jak wiele się zmieniło - mówił Bronisław Komorowski, który jako współpracownik KOR przyjeżdżał do Radomia z pomocą uczestnikom protestu.

Prezydent podkreślił, że Czerwiec '76, to był szczególny moment w historii Polski - Był to nie tylko okres buntu wynikający z rozpacz i poczucia beznadziejności, ale był to czas, kiedy zaczęliśmy się organizować i skutecznie walczyć z systemem. Warto popatrzeć wstecz i pomyśleć, jak wielkie i trudne działania uskrzydlały wtedy ludzi. Co się z nami teraz stało? Wszystko się rozproszyło, chociaż jest to rzeczą normalną w demokracji. Ale warto pomyśleć tu, w Radomiu, czy nie trzeba uratować tego szczególnego nastroju, poczucia wzajemnej bliskości, przyjaźni z ludźmi w potrzebie mimo normalnych różnic politycznych - mówił do zgromadzonych prezydent. Bronisław Komorowski przypomniał, że po wydarzeniach czerwcowych do Radomia przyjeżdżali z pomocą i wsparciem dla represjonowanych robotników ludzie o różnych poglądach, reprezentujący bardzo różne środowiska.

Ludzie Czerwca '76 odznaczeni przez Prezydenta RP

Solidarność

Obchody 35. rocznicy Radomskiego Czerwca '76

(cd. ze str. 3)

- Był wśród nich dzisiejszy marszałek senatu, Bogdan Borusewicz, czy Marian Piłka, późniejszy poseł ZCHN-u – przypominał prezydenta Komorowski. - Przyjeżdżali tak zwani studenci z Warszawy, przyjeżdżali ludzie organizowani przez kluby inteligencji katolickiej i przez środowisko Jacka Kuronia, przez harcerzy, ludzie związani z tworzącą się wtedy opozycją antykomunistyczną. To wtedy wielu z nas śpiewało tę słynną piosenkę Jana Krzysztofa Kelusa „Czerwony Radom pamiętam siny, jak zbite pałąk ludzkie plecy”... Tak ten Radom wtedy wyglądał - mówił Bronisław Komorowski. - Warto w imię tamtej pamięci, tamtych wydarzeń, warto także w imię wspomnień o przyjaźniach - sam zanośiłem meldunki do Zosi i Zbyszka Romaszewskich - warto w imię tamtych przyjaźni popatrzeć wstecz: jak wielkie, trudne, odważne i ryzykowne działania uskrzydlały wtedy ludzi - mówił prezydent.

Podczas uroczystości prezydent Polski wręczył odznaczenia państwowe uczestnikom wydarzeń sprzed 35 lat oraz zasłużonym dla przemian demokratycznych. Po raz pierwszy 10 osób otrzymało też Krzyż Wolności i Solidarności ustanowiony 5 sierpnia 2010 r. - W rocznicę Czerwca '76 chcę podziękować za to, że możemy być razem, że możemy z Radomia przesłać sygnał do całej Polski, iż nie tylko warto upamiętnić wszystko co tu się działo przed 35 laty. Ale stąd warto też spojrzeć na Polskę, na Radom na nas samych i ocenić jak wiele się zmieniło - mówił Bronisław Komorowski.

Prezydent Bronisław Komorowski wręczył odznaczenia państwowe dwudziestu czterem osobom: uczestnikom wydarzeń z 1976 roku oraz zaangażowanym w działalność opozycyjną i na rzecz przemian demokratycznych kraju.

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: Marianna Bienkiewicz i Wiesław Kobyłka, Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski - Henryk Kamiński, Stanisław Kowalski, Jerzy Kwiecień, Witold Molendowski oraz pośmiertnie - Andrzej Grzeszczyk.

Złote Krzyże Zasługi otrzymali z rąk prezydenta Andrzej Chmielewski, Lucyna Czupryńska, Zygmunt Kolsut, Stanisław Popławski, Jan Rejczak, Czesław Wiecheć i Marek Wołowicz.

Krzyże Wolności i Solidarności, ustanowione w 2010 roku jako nagroda dla działaczy opozycji wobec dyktatury komunistycznej w PRL, wręczone po raz pierwszy za zasługi w działalności na rzecz niepodległości i suwerenności Polski oraz respektowania praw człowieka otrzymali: Henryk Bednarczyk, Andrzej Biel, Wiesław Drózdź, Mirosław Hetman, Romuald Jęczkowiak, Ryszard Siadaczka, Stanisław Szczepanik, Krzysztof Szerling, Józef Włoskiewicz i Krzysztof Wojewódka.

Sztandary NSZZ „Solidarność” Fabryki Broni w Radomiu, MK nr 1 Pracowników Oświaty i Wychowania w Radomiu, TTK w Pionkach oraz miasto Radom otrzymały z rąk Jana Ciechanowskiego, kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Medale Pro Memoria.

Potem rozpoczęła się uroczysta rocznicowa msza św. W homilii bp Tomasik przypominał słowa bł. Jana Pawła II, które wypowiedział 20 lat temu w Radomiu, że „rok 1976 stał się wstępem do dalszych wydarzeń lat osiemdziesiątych”. Mówiąc dalej biskup powiedział, że „kosztowały one wiele ofiar, aresztowań, upokorzeń, tortur, śmierci, poprzez to wszystko torowały drogę ludzkiemu pragnieniu sprawiedliwości”.

Biskup Tomasik wspominał bohaterów tamtych wydarzeń, a szczególnie ks. Romana Kotlarza, legendarnego kapelana radomskich robotników, którzy zaprotestowali przeciw wprowadzaniem przez władze podwyżkom cen żywności. - Wspominamy go właśnie w tej chwili i w tym miejscu. To szczególny znak i lekcja wielkiej troski o ludzi skrzywdzonych i potrzebujących pomocy. Ks. Kotlarz przemawiał, że człowiek nie potrzebuje dzisiaj tylko pieniędzy, mieszkania, lodówki czy samochodu, ale pragnie prawdy,

sprawiedliwości, szacunku i wolności. 11 lipca 1976 roku ks. Kotlarz prosił o wielką modlitwę w intencji wszystkich Polaków, którzy cierpią i są katowani. Wspominamy te bolesne wydarzenia. Ks. Roman na klęczkach przyjmował pałki. Stał przy kościele św. Trójcy i błogosławił protestujących. Bolesne jest to, że Polak podnosił rękę na drugiego Polaka. To bolesne wydarzenia i historia, która wzywa nas do szukania dróg, które nigdy nie pozwolą, aby Polak podnosił rękę na swojego brata - mówił biskup radomski. Podziękował przy okazji tym wszystkim rodakom, dzięki którym możemy dzisiaj trwać w wielkiej modlitwie błagalnej, aby Polska była wspólnotą ludzi, którzy służą dobru wspólnemu.

Na zakończenie uroczystości pod pomnikiem Bronisław Komorowski i Andrzej Kosztowniak otrzymali pamiątkowe chusty od przedstawicieli Stowarzyszenia Czerwiec '76, organizacji powołanej przez osoby represjonowane dla osób represjonowanych.

Następnie prezydent RP, a po nim inni goście i oficjalne delegacje NSZZ „Solidarność”, złożyli kwiaty i wieńce pod Pomnikiem Radomskiego Czerwca '76.

Biuletyn

Donek - ty cudoku !!!

Ogólnopolska manifestacja NSZZ „Solidarność”

(cd. ze str. 1)

nii antywęglowej” informujące o bardzo niekorzystnych dla Polski skutkach wprowadzenia pakietu klimatyczno - energetycznego.

- Nie życzę wam, aby w Polsce się działo to, co teraz w Grecji – zwrócił się do manifestantów Georgios Dassis, przewodniczący grupy związkowej w Europejskim Komitecie Ekonomiczno - Społecznym – U nas Komisja Europejska i Międzynarodowy Fundusz Walutowy wprowadzają program, którego realizacja uderzy w zwykłych ludzi. Życzę wam odwagi i siły. Walka jest trudna, ale wygramy ją, bo to my mamy rację.

- Przekazuje pozdrowienia od 60 mln związkowców w Europie których dziś reprezentuję - mówił Józef Niemiec, zastępca sekretarza generalnego Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych - Akcja, którą prowadzicie to odbicie tego co dzieje się w Polsce i w innych krajach. W naszym regionie rządy wykorzystują kryzys, aby atakować płace pracowników, blokować ich wzrost, mimo że sytuacja w naszym regionie nie była taka zła. Jeszcze gorsze jest to, że w związkowcach widzą swoich wrogów, tak jakby rozwój kraju mógł się odbyć bez udziału pracowników.

Piotr Duda, przewodniczący Komisji Krajowej przemawiał jako ostatni. Stwierdził, że choć żyjemy w wolnym i demokratycznym kraju, to jest to kraj nie wolny od patologii społecznych. Związek zawodowy „Solidarność” ponownie musi iść pod prąd. - Odegraliśmy w Polsce i Europie ważną rolę, a dzisiaj znowu musimy upominać się o sprawy społeczne. Tu obok jest krzyż, tutaj w 2003 roku Ojciec Święty mówił do „Solidarności”, że rządzący się zmieniają, a zwykłym ludziom zawsze trzeba pomagać i muszą to robić związki zawodowe. W ostatnich dniach przeżyaliśmy rocznice poznańskiego i radomskiego czerwca, rocznice Ursusa i Płocka. Mówiłem tam pod pomnikami, że władza nie wyciągnęła żadnych wniosków z tamtych wydarzeń. Wtedy nie chciała rozmawiać z robotnikami i dzisiaj, mimo, że to inna władza - też nie chce rozmawiać ze związkami zawodowymi, prowadzi dialog sama ze sobą. Wtedy mówiono, że protestujący to warchoły i chuligani, dzisiaj mówi się podobnie. Kiedyś była propaganda, dzisiaj jest marketing polityczny. Ja mam koszulkę- „Nie jestem chuliganem, jestem związkowcem”, ona przypomina związkowe postulaty. Chcemy rozmawiać, chcemy prawdziwego dialogu z władzą. Wywalczyliśmy tu demokrację, teraz mamy prawo okazywać niezadowolenie. Zobaczcie co się dzieje we Francji- tam władza też nie chce rozmawiać ze stroną społeczną. Zwracam się do młodych ludzi- kochani, obudźcie się. Jesteśmy tu też w waszym imieniu. Płaca minimalna, śmieciowe umowy o pracę. To nie pozwala na rozpoczęcie normalnej pracy zawodowej. Nie siedzcie w domu. Narzekacie, a dzisiaj was tu nie ma z nami. Rządzącym właśnie o to chodzi - zakończył przewodniczący KK Piotr Duda.

Delegacja „Solidarności” udała się do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. W skład delegacji weszli przewodniczący KK Piotr Duda, zastępca przewodniczącego KK Jerzy Wielgus, przewodniczący regionów : gdańskiego Krzysztof Dośła, śląsko-dąbrowskiego Dominik Kolorz, mazowieckiego Jerzy Kropiwnicki.

- Po raz pierwszy zostaliśmy przyjęci przez samego pana premiera oraz ministra Boniego - powiedział Piotr Duda - Pan premier zaproponował utworzenie wspólnych zespołów, które zaczną pracować na niektórymi naszymi postulatami. To dobry znak. Nasza manifestacja nie pójdzie na marne.

(cd. na str. 6)

Donek - ty cudoku !!!

Solidarność

Ogólnopolska manifestacja NSZZ „Solidarność”

(cd. ze str. 5)

Finał manifestacji miał miejsce pod Kancelarią Premiera. Na scenie ustawionej pod kancelarią przemawiali szefowie branż i regionów. - Miało być głośno i pokojowo. Tak było - podsumował przebieg demonstracji Piotr Duda - Jestem bardzo zadowolony. Pokazaliśmy w przeddzień objęcia przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej, że jest tu wiele nierozwiązanych problemów i my się na to nie zgadzamy.

PETYCJA

Pan Donald Tusk

Prezes Rady Ministrów

Panie Premierze,

Kilkadziesiąt tysięcy członków Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” przybyło dziś do Warszawy, by zaprotestować przeciwko rosnącym cenom, coraz większej biedzie, wysokiemu bezrobociu. Przyjechalśmy do stolicy, bo zgłaszane przez nas od wielu miesięcy postulaty i apele pozostają bez reakcji ze strony rządu. Dialog społeczny jest dziś w Polsce martwy i – co przykro przyznać – duża w tym zasługa Pana osobiście i kierowanego przez Pana rządu.

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” nigdy nie zgodzi się jednak na takie lekceważenie. W Statucie naszej organizacji priorytetowe są zadania związane z zabezpieczeniem praw pracowniczych, przeciwdziałaniem bezrobociu oraz ochroną interesów materialnych i socjalnych naszych członków. Ale Statut nakłada na nas również obowiązek podejmowania działań w duchu dialogu społecznego. Dlatego realizując to zadanie po raz kolejny przedstawiamy nasze postulaty.

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” oczekuje od rządu:

- uniezależnienia wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę od arbitralnych decyzji politycznych i wprowadzenie mechanizmu podwyższania minimalnego wynagrodzenia do wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w tempie zgodnym z tempem wzrostu gospodarczego,
- czasowego obniżenia akcyzy na paliwa,
- uruchomienia środków pozostających w dyspozycji Funduszu Pracy na aktywne formy walki z bezrobociem i wsparcie rynku pracy,
- podwyższenia progów dochodowych uprawniających do korzystania ze świadczeń z pomocy socjalnej oraz podwyższenia wysokości tych świadczeń;
- zablokowania wprowadzania pakietu klimatyczno-energetycznego w obecnym kształcie, a następnie renegocjacji jego zapisów,
- prowadzenia aktywnej polityki prorodzinnej, w tym wprowadzenia stabilnych zasad zatrudniania ludzi młodych.

Domagamy się również otwartości i zaangażowania w rozwiązywanie problemów poszczególnych gałęzi gospodarki. Od wszystkich członków rządu oczekujemy pilnego podjęcia rzeczywistego dialogu z przedstawicielami branż i wypracowania sposobów rozwiązywania problemów dotyczących miliony pracowników służby zdrowia, oświaty, przemysłu, handlu i innych dziedzin gospodarki.

Panie Premierze, chcemy wyraźnie zaznaczyć, że powyższe postulaty nie mają partykularnego charakteru. To nie jest katalog życzeń grupy związkowych działaczy, ale zbiór ważnych oczekiwań społecznych, które milionom Polakom pozwolą choć trochę łatwiej wiązać koniec z końcem. Dlatego apelujemy o potraktowanie ich z całą powagą, na jaką zasługują.

W imieniu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”

Przewodniczący

Piotr Duda

Biuletyn

Rocznica Czerwca'76 - Płock

W niedzielę, 19 czerwca, odbyły się w Płocku obchody 35 rocznicy Czerwca'76. Uroczystości rozpoczęła msza święta w kościele św. Stanisława Kostki o godz. 12.00. Po mszy zostały złożone kwiaty pod Pomnikiem Ofiar Protestów Robotniczych.

Organizatorem uroczystości był Zarząd Regionu Płockiego NSZZ „Solidarność”.

Obchody rozpoczęły się mszą św. w kościele św. Stanisława Kostki. Przewodniczył jej ks. Jacek Wichrowski SDB, który w homilii powiedział, że tamte wydarzenia, a później powstanie „Solidarność”, dało Polakom nadzieję na wolność.

- W Płocku 1976 r. w sklepach były pustki, bulwersowały wysokie ceny żywności. Gdy ludzie o godzinie szóstej rano wyszli na ulice, to był ich krzyk rozpacz w imię godności życia – przypominał wydarzenia sprzed lat ks. Wichrowski. – Nie możemy pozwolić na to, żeby to poświęcenie zostało zapomniane - podkreślał salezjanin.

W uroczystościach uczestniczyły poczty sztandarowe „S” płockich zakładów pracy oraz z „Ursusa”, a Region Ziemia Radomska reprezentowały poczty sztandarowe Zarządu Regionu i TKK Pionki oraz delegacja – przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz i członek ZR Wiesław Wabik.

Przewodniczący ZR Płockiego NSZZ Wojciech Kępczyński odczytał list Piotra Dudy, szefa KK „Solidarność”, skierowany do uczestników płockiego spotkania.

Uczestnicy spotkania złożyli także kwiaty pod Pomnikiem Ofiar Protestów Robotniczych przy płockiej „Stanisławówce”. Na zakończenie przedstawicielom samorządu Płocka i płockich zakładów pracy wręczono okolicznościowe statuetki, upamiętniające 35. rocznicę Wydarzeń „Czerwca 76”.

Rocznica Czerwca'76 - Ursus

Uczestnicy protestu z Czerwca 1976 r., przedstawiciele ówczesnej opozycji, członkowie NSZZ „Solidarność” oraz delegacje Kancelarii Prezydenta RP, Parlamentarzystów, Wojewody Mazowieckiego, Rady Dzielnicy Ursus wzięli udział w uroczystościach 35. rocznicy strajku w Ursusie, które odbyły się 26 czerwca br.

Obchody rozpoczęły się Mszą świętą odprawioną przed pomnikiem Czerwca 76 w Ursusie. Mszę świętą poprowadził Kardynał Kazimierz Nycz Arcybiskup Metropolita Warszawski. W swoim kazaniu duchowny powiedział, że choć strajk miał podłoże ekonomiczne, to jednak był czymś dużo więcej. - Nie chodziło tylko o podwyżki cen, ale o godność człowieka, rodziny i przede wszystkim o wolność. Bunt pracowników pokazał społeczeństwu, że życie w Polsce może i powinno być innym. Pokazał, że nie ma odwrotu od drogi do niepodległości.

Region Ziemia Radomska reprezentowały poczty sztandarowe „S”: TKK Pionki i MPK Radom oraz delegacja w składzie: przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz oraz członkowie ZR – Marek Kicior i Wiesław Wabik.

W swoim przemówieniu Piotr Duda, przewodniczący NSZZ „S” zaznaczył, że „Czerwiec 76 stał detonatorem przełomu, od którego rozpoczęło się tworzenie jawnej opozycji wobec reżimu”. Nawiązując do obecnej sytuacji w kraju Przewodniczący powiedział - Dzięki odwadze i determinacji robotników z Czerwca 76 żyjemy w wolnym kraju, lecz nie wolnym od patologii. Po 35 latach problemy, z którymi musimy walczyć są zdumiewająco podobne do tych z przeszłości. Demokratycznie wybrane władze prowadzą antypracowniczą politykę. „Solidarność” musi znów stać po stronie najuboższych!

Radomski Czerwiec 1976 - wystawa w Muzeum imienia Jacka Malczewskiego

Radom 17.06.2001 r.

Fotografie, dokumenty, pamiątki osobiste oraz sylwetki ludzi uczestniczących w dramatycznych wydarzeniach Radomskiego Czerwca 1976 roku zobaczyć można było na wystawie „Radomski Czerwiec 1976 r. W 35 rocznicę wydarzeń”, otwartej 17 czerwca w Muzeum imienia Jacka Malczewskiego.

- Chcielibyśmy aby tę ekspozycję obejrzeli przede wszystkim młodzi mieszkańcy naszego miasta – mówił Adam Zieleziński, dyrektor muzeum witając gości.

Zgodził się z nim przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz. - Jest duża niewiedza w młodym pokoleniu o radomskim robotniczym protestie. Może ta wystawa pogłębi wiedzę o tym dniu i jego znaczeniu dla historii Polski – mówił Zdzisław Maszkiewicz.

Jako uzupełnienie wystawy szefowie „Elektrowni” Włodzimierz Pujanek i Zbigniew Belowski przekazali dyrektorowi Zielezińskiemu do muzealnych zbiorów plakaty „Solidarność” pochodzące z okresu poprzedzającego stan wojenny.

Ekspozycję podzielono na dwie części - pierwsza przypomina tło wydarzeń z czerwca 1976 roku i protest, który miał miejsce także w Płocku i Ursusie.

Druga to dokumenty dotyczące samego Radomia.

Wystawa powstała z inicjatywy radomskiej „Solidarność”.

- Trzeba, by o tym protestie więcej dowiedzieli się także mieszkańcy innych rejonów kraju. Dlatego chcemy, by wystawa powędrowała również do kolejnych miast w Polsce, a być może, uda się nam także zawieźć ekspozycję na Ukrainę – powiedział Zdzisław Maszkiewicz.

Wystawę można oglądać do 15 lipca.

Nocne czuwanie w Kałkowie-Godowie

18-19.06.2011 r.

Regionalne związkowe uroczystości 35. rocznicy Radomskiego Czerwca '76 rozpoczęło nocne czuwanie modlitewne w sanktuarium Matki Bożej Bolesnej Królowej Polski w intencji uczestników tamtych wydarzeń, śp. ks. Romana Kotlarza oraz członków NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska.

Do Kałkowa wyjechało w tym roku 20 pielgrzymów oraz dwa poczty sztandarowe „S”: Zarządu Regionu w składzie – Jerzy Minda, Zygmunt Kolsut, Andrzej Wójcik oraz KZ w Fabryce Łączników.

Uroczystości rozpoczęły się mszą św. o godz. 18.00, potem pielgrzymi uczestniczyli w Apelu Jasnogórskim, a następnie udali się do „Groty Czerwca '76” na kałkowskiej Golgocie, gdzie zapali znicze oraz złożyli wiązanki kwiatów w imieniu radomskiej „Solidarność”.

O godzinie 23.00 rozpoczęła się Pasterka w intencji uczestników Radomskiego Czerwca '76, a po niej Droga Krzyżowa poprowadzona przez Elżbietę Woźniak i Iwonę Koślę.

Potem pielgrzymi uczestniczyli w nocnym czuwaniu modlitewnym przygotowanym przez Andrzeja Guta, Marię Gut i Elżbietę Woźniak.

Rankiem o godz. 10.00 odprawiona została uroczysta msza św. w intencji ks. Romana Kotlarza, bohaterów Radomskiego Czerwca oraz członków NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska.

18 czerwca złożono również kwiaty pod tablicą poświęconą ks. Romanowi w Pelagowie.

Podziękowanie

W dniach 4-26 czerwca 2001 r. obchodziliśmy 35. rocznicę Radomskiego Czerwca '76.

Przy współpracy wielu instytucji społeczno-kulturalnych Urząd Miejski w Radomiu i Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska zorganizowały szereg imprez, które pozwoliły na szczególnie okazałe uczczenie tak ważnej dla nas rocznicy. O większości z nich mogą Państwo przeczytać w tym numerze „Biuletynu”.

A było ich znacznie więcej i tak np. 4.06.2011 r. w Teatrze Powszechnym im. Jana Kochanowskiego odbyła się premiera sztuki Teresy Opoki „Ballada uliczna”.

7.06.2011 r. otwarto wystawę plenerową pt. „Zaczęło się w Walterze” przygotowaną przez: Biuro Edukacji Publicznej Instytutu Pamięci Narodowej Oddział w Lublinie – Delegatura w Radomiu oraz Archiwum Państwowe w Radomiu we współpracy z Gminą Miasta Radomia.

8.06.2011 r. miało miejsce otwarcie kolejnej ekspozycji poświęconej wydarzeniom Radomskiego Czerwca '76 - tym razem młodych artystów biorących udział w międzyszkolnym konkursie „Radomski Czerwiec '76”, a potem rozstrzygnięcie konkursu na plakat w III LO im. płk Dionizego Czachowskiego w Radomiu.

14.06.2011 r. w radomskiej Resursie nastąpił finał projektu „Radom Czerwiec '76 – bądźmy dumni” - projekcja filmu dokumentalnego przygotowanego przez młodzież o uczestnikach i ofiarach radomskiego Czerwca '76 oraz otwarcie wystawy „Dawne klimaty”, przybliżającej życie i atmosferę lat 70 ubiegłego wieku.

15.06.2011 r. w „Łaźni” rozstrzygnięto konkurs IPN „Czerwiec 1976 w pamięci moich bliskich” adresowany również do młodzieży.

Nie możemy też zapomnieć o wystawie otwartej 17.06.2011 r. w Muzeum Sztuki Współczesnej pt. „Radomski Czerwiec 1976 w 35-lecie wydarzeń”.

Taka mnogość inicjatyw mających na celu upamiętnienie Radomskiego Czerwca '76 nie byłaby możliwa bez szerokiego zaangażowania społecznego.

Dziękujemy więc serdecznie wszystkim osobom prywatnym i instytucjom, które w tych dniach zaangażowały się w przygotowania do jak najgodniejszego i najbardziej okazałego uczczenia 35. rocznicy Radomskiego Czerwca '76, w tym także osobom nie będącym członkami naszego Związku.

Dziękujemy też Kolegom i Koleżankom z NSZZ „Solidarność” za wkład w organizację centralnego punktu Naszego Świąta – czyli mszy św. pod Pomnikiem Radomskiego Czerwca z udziałem Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego, a szczególnie związkowcom z MPK Radom z przewodniczącym Markiem Kiciorem, z Fabryki Broni z przewodniczącym Zbigniewem Cebulą, harcerzom ze Szczepu Orłąt Lwowskich z radomskiego Firleja za służbę sanitarną, Rafałowi Szukiewiczowi z PG nr 5 za pracę przy organizacji konkursów młodzieżowych, młodzieżowej orkiestrze dętej z Potworowa, pocztom sztandarowym NSZZ „Solidarność” z naszego regionu i całej Polski, jak również pocztom innych organizacji społecznych i szkolnym, asyście liturgicznej, a także kolegom związkowcom ze służby organizacyjnej: Jerzemu Mindzie, Dariuszowi Nielipińskiemu, Andrzejowi Wójcikowi, Marcinowi Gębczykowi, Wiesławowi Wabikowi.

Dziękujemy też radomskiej Policji, Straży Miejskiej oraz Jednostce Wojskowej w Radomiu za zapewnienie bezpieczeństwa uczestnikom uroczystości. Dziękujemy też pracownikom Zakładu Usług Komunalnych w Radomiu.

Dziękujemy Starostwu Powiatowemu w Radomiu, Browarom Warka, Marszałkowi Województwa Mazowieckiego i podległym mu instytucjom, Urzędowi Miejskiemu w Radomiu.

**W imieniu Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz
Przewodniczący Zarządu Regionu**

Koncert „Muzyczna podróż z Wiednia do Wenecji”

Radom 2001-06-24

Prawie tysiąc osób uczestniczyło w darmowym koncercie „Muzyczna podróż z Wiednia do Wenecji” zorganizowanym 24 czerwca przez NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska w hali MOSiR przy ul. Narutowicza w Radomiu.

Koncert prowadzony był przez popularnego prezentera muzycznego - wybitnego znawcę opery i opreki - Bogusława Kaczyńskiego.

Udział w koncercie wzięli soliści operowi – Małgorzata Długosz (sopran), Dariusz Stachura (tenor), Adam Szerszeń (baryton), a akompaniowała Orkiestra im. Jana Kiepury z Łodzi.

„Solidarność” zbierała podpisy

Walczyliśmy o podniesienie płacy minimalnej

21 czerwca w kilkudziesięciu miastach w całej Polsce związkowcy z „Solidarności” zbierali podpisy pod obywatelskim projektem ustawy o podniesieniu płacy minimalnej.

Akcja prowadzona też była w Regionie Ziemia Radomska – nasz stolik stanął przed siedzibą Powiatowego Urzędu Pracy. Podpisy zbierali: Małgorzata Godzińska, Teresa Stanik, Robert Baran.

Decyzja o przeprowadzeniu tej akcji zapadła podczas czerwcowego posiedzenia Komisji Krajowej NSZZ „S” w Poznaniu. - Wychodzimy na ulice, żeby dać szansę tym, którzy jeszcze nie złożyli swego podpisu pod projektem. Będziemy w centrach miast, na rynkach, promenadach. W ten sposób będziemy mobili-

(cd. na str. 11)

BULETYN

Otwarcie wystawy pt. „Czerwiec '76 - zaczęło się w Walterze”

7.06.2011 r. o godz. 11.00 przed budynkiem Urzędu Miasta Radomia przy ul. Żeromskiego 53 zainaugurowano ekspozycję plenerową pt. „Czerwiec '76 - zaczęło się w Walterze” przygotowaną wspólnie przez Delegaturę IPN w Radomiu, Archiwum Państwowe w Radomiu oraz Urząd Miasta Radomia. Na kilkunastu standach można oglądać duże plansze z reprodukcjami zdjęć z czerwca 1976 i fotokopiami dokumentów.

"Solidarność" zbierała podpisy

Walczyliśmy o podniesienie płacy minimalnej

(cd. ze str. 10)

zować obywateli do przyłączenia się do naszej akcji – wyjaśniał cel akcji szef „Solidarności” Piotr Duda, zarazem przewodniczący Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej.

Podwyższenie minimalnego wynagrodzenia to jeden z kluczowych postulatów NSZZ „Solidarność”. Celem przygotowanej przez związek ustawy jest stopniowe podwyższanie minimalnego wynagrodzenia do wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, w tempie zgodnym z tempem wzrostu gospodarczego. - Chcemy, żeby płaca minimalna była powiązana z PKB, bo tylko to gwarantuje jej sprawiedliwe wyliczanie - mówił Piotr Duda.

Solidarność Ri

"Solidarność" Rolników Indywidualnych Ziemia Radomska świętowała

12 czerwca w radomskiej Farze odbyły się uroczystości 30. rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych Ziemia Radomska.

Po mszy św. delegacje i poczty sztandarowe przemaszerowały z orkiestrą pod pomnik Radomskiego Czerwca'76, gdzie złożyły kwiaty. Następnie uczestnicy obchodów udali się na radomskie lotnisko, gdzie odbyła się dalsza część uroczystości: wystąpienia okolicznościowe, wręczenie medali pamiątkowych, występy kapel ludowych oraz poczęstunek.

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska na obchodach reprezentował przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz wraz z poczem sztandarowym ZR w składzie: Jerzy Minda, Krzysztof Kośla, Wiesław Rychter oraz inne poczty sztandarowe „S” - Fabryki Broni, MPK Radom, TKK Szydłowiec.

Obywatelom i związkowcom pod rozwagę!

Wybory 2011

Nadchodzi czas wyborów i widać, że politycy ruszyli już do boju o głosy wyborców. Tradycyjnie zaczynają pleść przedwyborcze bzdury i rozmawiać publicznie o rzeczach, które są dla obywateli mało ważne, ale dobrze wyglądają na wyborczych sztandarach. Zamiast rozmawiać o problemach gospodarczych i związanych z nimi sprawach społecznych – czyli wyciąganiu pieniędzy z naszych kieszeni - znów będą debatować o idiotycznych bzdetach ideologicznych z pogranicza historii i religii. Za wszystkim stoją spece od medialnej i politycznej manipulacji.

Czy możemy sobie z tym poradzić? Owszem. Niżej przedstawiam 10 sposobów na manipulację społeczeństwem, na podstawie pracy amerykańskiego lingwisty Noama Chomskiego, wykorzystywanych przez polityków i media. Ich znajomość pozwala pa-

trzeć i mediom, i politykom na ręce.

1 – ODWRÓĆ UWAGĘ

Kluczowym elementem kontroli społeczeństwa jest strategia polegająca na odwróceniu uwagi publicznej od istotnych spraw i zmian dokonywanych przez polityczne i ekonomiczne elity, poprzez technikę ciągłego rozpraszania uwagi i nagromadzenia nieistotnych informacji. Strategia odwrócenia uwagi jest również niezbędna aby zapobiec zainteresowaniu społeczeństwa podstawową wiedzą z zakresu nauki, ekonomii, psychologii, neurobiologii i cybernetyki. „Opinia publiczna odwrócona od realnych problemów społecznych, zniewolona przez nieważne sprawy. Spraw, by społeczeństwo było zajęte, zajęte, zajęte, bez czasu na myślenie, wciąż na roli ze zwierzętami (cyt. tłum. za „Silent Weapons for Quiet Wars”).

2 – STWÓRZ PROBLEMY, PO CZYM ZAPROPONUJ ROZWIĄZANIE

Ta metoda jest również nazywana „problem – reakcja – rozwiązanie”. Stwarza się problem, „sytuację”, mającą na celu wywołanie reakcji u odbiorców, którzy będą się domagali podjęcia pewnych kroków zapobiegawczych. Na przykład: pozwól na rozprzestrzenienie się przemocy, lub zaaranżuj krwa-

(cd. na str. 12)

Obywatelom i związkowcom pod rozważę!

Wybory 2011

(cd. ze str. 11)

we ataki tak, aby społeczeństwo przyjęło zaostrzenie norm prawnych i przepisów za cenę własnej wolności. Lub: wykreuj kryzys ekonomiczny aby usprawiedliwić radykalne cięcia praw społeczeństwa i demontaż świadczeń społecznych.

3 – STOPNIUJ ZMIANY

Akceptacja aż do nieakceptowalnego poziomu. Przesuwaj granicę stopniowo, krok po kroku, przez kolejne lata. W ten sposób przeformowano radykalnie nowe warunki społeczno-ekonomiczne (neoliberalizm) w latach 1980. i 1990.: minimum świadczeń, prywatyzacja, niepewność jutra, elastyczność, masowe bezrobocie, poziom płac, brak gwarancji godnego zarobku – zmiany, które wprowadzone naraz wywołałyby rewolucję.

4 – ODWLEKAJ ZMIANY

Kolejny sposób na wywołanie akceptacji niemile widzianej zmiany to przedstawienie jej jako „bolesnej konieczności” i otrzymanie przyzwolenia społeczeństwa na wprowadzenie jej w życie w przyszłości. Łatwiej zaakceptować przyszłe poświęcenie, niż poddać się mu z miejsca. Do tego społeczeństwo, masy, mają zawsze naiwną tendencję do zakładania, że „wszystko będzie dobrze” i że być może uda się uniknąć poświęcenia. Taka strategia daje społeczeństwu więcej czasu na oswojenie się ze świadomością zmiany, a także na akceptację tej zmiany w atmosferze rezygnacji, kiedy przyjdzie czas.

5 – MÓW DO SPOŁECZEŃSTWA JAK DO MAŁEGO DZIECKA

Większość treści skierowanych do opinii publicznej wykorzystuje sposób wystawiania się, argumentowania czy wręcz tonu protekcyjnego, jakiego używa się przemawiając do dzieci lub umysłowo chorych. Im bardziej usiłuje się zamglić obraz swojemu rozmówcy, tym chętniej sięga się po taki ton. Dlaczego? „Jeśli będziesz mówić do osoby tak, jakby miała ona 12 lat, to wtedy, z powodu sugestii, osoba ta prawdopodobnie odpowie lub zareaguje bezkrytycznie, tak jakby rzeczywiście miała 12 lub mniej lat” (zob. Silent Weapons for Quiet War).

6 – SKUP SIĘ NA EMOCJACH, NIE NA REFLEKSJI

Wykorzystywanie aspektu emocjonalnego to klasyczna technika mająca na celu obejście racjonalnej analizy i zdrowego rozsądku jednostki. Co więcej, użycie mowy nacechowanej emocjonalnie otwiera drzwi do podświadomego zaszczerpiecia danych idei, pragnień, lęków i niepokojów, impulsów i wywołań określonych zachowań.

7 – UTRZYMAJ SPOŁECZEŃSTWO W IGNORANCJI I PRZECIĘTNOŚCI

Spraw, aby społeczeństwo było niezdolne do zrozumienia technik oraz metod kontroli i zniewolenia. „Edukacja oferowana niższym klasom musi być na tyle uboga i przeciętna na ile to możliwe, aby przepaść ignorancji pomiędzy niższymi a wyższymi klasami była dla niższych klas niezrozumiała (zob. Silent Weapons for Quiet War).

8 – UTWIERDŹ SPOŁECZEŃSTWO W PRZEKONANIU, ŻE DOBRZE JEST BYĆ PRZECIĘTNYM

Spraw, aby społeczeństwo uwierzyło, że to „cool” być głupim, wulgarnym i niewykształconym.

9 – ZAMIEŃ BUNT NA POCZUCIE WINY

Pozwól, aby jednostki uwierzyły, że są jedynymi winnymi swoich niepowodzeń, a to przez niedostatek inteligencji, zdolności, starań. Tak więc, zamiast buntować się przeciwko systemowi ekonomicznemu, jednostka będzie żyła w poczuciu dewaluacji własnej wartości, winy, co prowadzi do depresji, a ta do zahamowania działań. A bez działań nie ma rewolucji!

10 – POZNAJ LUDZI LEPIEJ NIŻ ONI SAMYCH SIEBIE

Przez ostatnich 50 lat szybki postęp w nauce wygenerował rosnącą przepaść pomiędzy wiedzą dostępną szerokim masom a tą zarezerwowaną dla wąskich elit. Dzięki biologii, neurobiologii i psychologii stosowanej „system” osiągnął zaawansowaną wiedzę na temat istnień ludzkich, zarówno fizyczną jak i psychologiczną. Obecnie system zna lepiej jednostkę niż ona sama siebie. Oznacza to, że w większości przypadków ma on większą kontrolę nad jednostkami, niż jednostki nad sobą.

Autor: Noam Chomsky

Źródło oryginalne: Découvrez l'Alchimiste en Vous/Silent Weapons for Quiet War

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Adresy i telefony:

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul. Traugutta 52

e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net
solidar3@radom.net

telefony: centrala/sekretariat ZR – 483623804 tel./fax
centrala – 483623643/04836251-61 centrala
sekretariat - wew. 21

sekretariat/fax - wew. 22

przew. Zdzisław Maszkiewicz - wew. 23

wiceprzew. Zbigniew Dziubasik - wew. 24

wiceprzew. Krzysztof Kośla - wew. 25

wiceprzew. Andrzej Wójcicki - 0607279893

Zespoły problemowe:

Zespół Szkoleń i Promocji Związku - wew. 25

Zespół ds. Organizacyjnych - wew. 25

Zespół ds. Akcji Protestacyjnych - wew. 25

Zespół ds. Budżetowych - wew. 25

Zespół Promocji i Rozwoju/ Kasa - wew. 27

Zespół prawa pracy/Interwencji - wew. 28

Redakcja „Biuletynu” - wew. 29

Księgownia - wew. 30

Sekcje i Komisje Branżowe - wew. 31

Biuro Terenowe ZR - TTK Lipsko

27-300 Lipsko ul. Partyzantów 5

– szef biura: Wojciech Dziółko tel.: 483780260

Biuro Terenowe ZR - TTK Szydłowiec

26-500 Szydłowiec ul. Ogrodowa 8

– szef biura: Czesław Stefański tel.: 0662211632

Biuro Terenowe ZR - TTK Warka

05-660 Warka ul. Długa 51a – szef biura: Jan Skowroński

Biuro Terenowe ZR - TTK Zwoleń

26-700 Zwoleń ul. Puławska 2 – szef biura: Tadeusz Wach

Biuro Terenowe ZR - TTK Pionki

26-670 Pionki ul. Sienkiewicza 40

– szef biura: Zdzisław Maszkiewicz tel.: 0609360300

722

BIULETYN

INFORMACYJNY

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Radom 26-600, ul. Traugutta 52

e-mail: solidar2@radom.net

Redakcja, tkt i skład: Paweł Podlipniak (ppp)

egzemplarz bezpłatny

722

Numer 722 zamknięto 6.07.2011

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska PEKAO
S.A. I/O/Radom 23124032591111000030031542